

AMJ restaurant s.r.o.

Oškerda 106, Kysucké Nové Mesto 023 32

IČO: 51976455

Dlho sme rozmýšľali čo napísať a ako odpovedať na vyjadrenia k nášmu listu č. 315/148/2022 zo dňa 01.03.2023, listu č. 315/146/2022 zo dňa 08.03.2023 a listu č. 315/147/2022 zo dňa 03.03.2023 k veci ÚVZSR/OLP/2594/8482/2023, ÚVZSR/OLP/2668/8518/2023/2023 a ÚVZSR/OLP/2609/8506/2023.

Možno sa budeme opakovať, ale ako vidíme a ako to cítime opakovanie je matkou múdrosti. Ak to z nejakého dôvodu či už objektívneho, alebo subjektívneho neviete a nevnímate tak v Slovenskej republike je najväčším problémom neexistencia účinných prostriedkov nápravy. Ľudia vystupujúci v mene štátu, teda v mene Slovenskej republiky úmyselne obmedzuje v tzv. pandemických veciach fyzickým a právnickým osobám prístup k súdom. Ľudia vystupujúci v mene štátu, teda v mene Slovenskej republiky a najmä jeho silové zložky pomerne arogantne odkazujú svojim obyvateľom, že musia čakať na rozhodnutie súdu a dovtedy musia opatrenia dodržiavať. Pritom, samozrejme, vedia, že sa v blízkej dobe občan Slovenskej republiky žiadneho rozhodnutia domôcť nemôže a každé porušenie exemplárne trestá. Tento stav sa nebojíme nazvať rodiacom sa TOTALITOU, kde k jej nastoleniu bola využitý a zneužitý orgán verejnej moci – Úrad verejného zdravotníctva, ktorý je v zmysle § 5 ods. 1 zákona 355/2007 Z.z. o ochrane, podpore a rozvoji verejného zdravia a o zmene a doplnení niektorých zákonov rozpočtová organizácia štátu s pôsobnosťou pre územie Slovenskej republiky so sídlom v Bratislave, ktorá je zapojená finančnými vzťahmi na rozpočet ministerstva a teda je na úrovni napr. Slovenskej správy ciest.

Ľudia vystupujúci v mene štátu arogantne a bez akýchkoľvek zábran totiž ústavným zákonom č. 422/2020 Z.z. zo dňa 09.12.2020 doplnili článok 127 v Ústave Slovenskej republiky odsekom 5 ktorý znie: *„Spolu so sťažnosťou podľa odseku 1 možno podať návrh, aby senát ústavného súdu podal návrh na začatie konania podľa čl. 125 ods. 1, že všeobecne záväzný právny predpis, jeho časť alebo jeho jednotlivé ustanovenie, ktoré sa týka podanej sťažnosti, odporuje ústave, ústavnému zákonu, medzinárodnej zmluve podľa čl. 7 ods. 5 alebo zákonu. Ak senát ústavného súdu dospeje k záveru, že tento návrh je dôvodný, konanie o sťažnosti preruší a podá návrh na začatie konania podľa čl. 125 ods. 1. Právny názor ústavného súdu obsiahnutý v rozhodnutí je pre senát ústavného súdu záväzný.“* Účinnosť uvedeného doplneného odseku v článku 127 Ústavy Slovenskej republiky je navyše účinný od 01.01.2025. Pýtam sa čo ľudia vystupujúci v mene štátu a teda Slovenskej republiky týmto konaním sledujú? K čomu sa chcú dopracovať?

To si teraz každý orgán štátu, alebo iný subjekt, ktorý je oprávnený v Slovenskej republike vydávať vyhlášky ich môže vydávať spôsobom ako uzná za vhodné a tvoriť v nich nové

povinnosti, vzťahy a pojmy a každý týždeň, alebo aj každý deň, ak tak uzná za vhodné, niečo v nich zmeniť, niečo doplniť a vydávať znova s čiastočnými zmenami?

Pripomína nám to nacistické úsilie o zničenie právneho štátu ktoré bolo viditeľné nielen na základe pohrdania osobnými základnými právami Weimarskej ústavy, ale aj cez zdanlivo paradoxnú skutočnosť, že túto ústavu nacisti nezrušili. Ústava trvala ďalej na papieri, no postupne bola „prepísaná novými právnymi predpismi“, a tým fakticky stratila svoj význam.

Pred tým dňa 15.10.2020 bol doplnený zákonom 286/2020 Z.z. zákon 355/2007 Z.z. o ochrane, podpore a rozvoji verejného zdravia, kde § 58 bol doplnený odsekom 5, ktorý znel: „Právo na náhradu škody a ušlého zisku z dôvodu vykonávania opatrení podľa tohto zákona, ktoré sa týkajú neurčitého počtu osôb, je VYLÚČENÁ.“

Čo sme sa dozvedeli zo znenia uvedeného článku? Že odškodnenia kohokoľvek po reštriktívnych zásahoch orgánov štátu, v našom prípade konkrétne RÚVZ Čadca, ktoré nám bral príjmy a ničil naše podnikanie - ŽIVOBYTIE, že to nie je povinnosť vlády. Je to láskavosť, ktorá môže, alebo nemusí prísť, podľa toho, či poslúchate alebo neposlúchate a to aj napriek tomu, že naše právo na zarábanie si na živobytie podnikaním je chránené ÚSTAVOU SR článkom 35 a môže byť obmedzené len **zákonom** tak ako sa to píše v článku 13 Ústavy SR a nie vyhláškami, alebo opatreniami rozpočtovej organizácie ministerstva zdravotníctva SR Úradu verejného zdravotníctva Slovenskej republiky navyše, keď na to nemal vôbec právo.

V podmienkach Slovenskej republiky chráni nezmeniteľnosť ústavných článkov garantujúcich základné práva a slobody predovšetkým čl. 12 ods. 1 druhá veta Ústavy SR, (*„Ludia sú slobodní a rovní v dôstojnosti i v právach. Základné práva a slobody sú neodňateľné, nescudziteľné, nepremlčateľné a nezrušiteľné.“*)

ÚVZ SR sa najväčšou mierou zaslúžil o pokus eliminácie katalógu základných práv a slobôd v jeho štandardnej podobe. Hlavný hygienik SR PhDr. RNDr. MUDr. Ján Mikas, PhD., MPH sa nechal zatiahnúť do konania, ktoré mohlo znamenať a znamená postupnú eróziu demokracie k totalitarizmu a diktatúre. Podoba demokratického štátu v európskom priestore sa po druhej svetovej vojne zakladá na rešpektovaní základných práv a slobôd, pričom európske ústavné systémy na účel garancie tohto záväzku využívajú rôzne ústavné nástroje.

To, že Úrad verejného zdravia SR nemal a nemá kompetenciu vo veci tzv. pandémie COVID-19 konať je zrejme už z Uznesenia vlády č. 111 zo dňa 11.03.2020 v ktorom bolo vyhlásené ohrozenie zdravia 2. stupňa a celá vec je posunutá do zákona 42/1994 Z.z. o civilnej ochrane. Aj samotný zákon 355/2007 Z.z. o ochrane, podpore a rozvoji verejného zdravia v § 48 ods. 2 posúva vec okolo ohrozenia verejného zdravia 2. stupňa do zákona 42/1994 Z.z. o civilnej ochrane. Úlohy ÚVZ SR v ohrození verejného zdravia 2. stupňa sú uvedené v § 48 ods. 5 zákona 355/2007 Z.z. o ochrane, podpore a rozvoji verejného zdravia. Čiže majú konať ministerstvá.

Nerozumieme preto tomu, prečo zákonodárca – Národná rada Slovenskej republiky -neustále menil a dopĺňal zákon 355/2007 Z.z. o ochrane, podpore a rozvoji verejného zdravia, ale nezmenil a nedoplňil zákon 42/1994 Z.z. o civilnej ochrane obyvateľstva, zákon 575/2001 Z.z. o organizácii činnosti vlády a organizácii ústrednej štátnej správy, zákon 400/2015 Z.z. o tvorbe právnych predpisov a o Zbierke zákonov Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov, zákon 180/2013 Z.z. o organizácii miestnej štátnej správy, zákon 387/2002 z.z. o riadení štátu v krízových situáciách mimo času vojny a vojnového stavu, zákon 227/2002 Z.z. o bezpečnosti štátu v čase vojny, vojnového stavu, výnimočného stavu a núdzového stavu, zákon 18/2018 Z.z. o ochrane osobných údajov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, zákon 576/2004 Z.z. o zdravotnej starostlivosti, službách súvisiacich s poskytovaním zdravotnej starostlivosti, zákon 578/2004 Z.z. o poskytovateľoch zdravotnej starostlivosti, zdravotníckych pracovníkoch, stavovských organizáciách v zdravotníctve, zákon 317/2016 Z.z. o požiadavkách a postupoch pri odbere a transplantácii ľudskeho orgánu, ľudskeho tkaniva a ľudských buniek atď. veď vláda mala ústavnú väčšinu a nemohli mať problém veci pomeniť tak aby boli vzájomne v súlade.

Nakoľko z uvedených opatrení a vyhlášok UVZ SR je zrejme, že tento úrad v nich tvoril nové povinnosti, vzťahy ako aj pojmy a vlastne nariad'oval nové veci neobsiahnuté v žiadnych zákonoch a vlastne určoval nové povinnosti aj samotnému zákonodárcovi a vládna koalícia mala ústavnú väčšinu mohli zmeniť a doplniť aj samotnú Ústavu SR napr. čl. 72 Ústava SR by mohol byť taktiež zmenený na: „*Národná rada Slovenskej republiky a Úrad verejného zdravotníctva Slovenskej republiky sú dva ústavodarné a zákonodarné orgány v Slovenskej republiky.*“

Mohli zmeniť aj článok 13 ods. 1 písm. a), ktorý by mohol znieť: „*Povinnosti je možné ukladať zákonom alebo na základe zákona, v jeho medziach a pri zachovaní základných práv a slobôd, alebo vyhláškami a opatreniami Úradu verejného zdravotníctva Slovenskej republiky.*“ a čl. 13 ods. 2 by mohol znieť: „*Medze základných práv a slobôd možno upraviť za podmienok ustanovených touto ústavou len zákonom, alebo vyhláškami a opatreniami Úradu verejného zdravotníctva Slovenskej republiky.*“ V tom prípade by sme nič nenamietali a človek – občan Slovenskej republiky, daňový poplatník by to musel rešpektovať.

Čo nám povedala pani ministerka spravodlivosti v júli 2021? „*Vláda určuje ľuďom, ako majú žiť, či sa nám to páči, alebo nepáči.*“ Nie a nikdy! V prvom rade sa vláda a po nej všetky orgány štátu majú riadiť a postupovať aj v zmysle článku 2 ods. 2 Ústavy SR ktorí hovorí: „*Štátne orgány môžu konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon.*“ To znamená, že orgán štátu, alebo lepšie, ľudia vystupujúci v mene štátu môžu konať len tak ako hovorí zákon a spôsobom ako im to zákon dovoľuje a pre mňa ako občana platí článok 2 ods. 3 Ústavy SR kde sa píše: „*Každý môže konať, čo nie je zákonom zakázané, a nikoho nemožno nútiť, aby konal niečo, čo zákon neukladá.*“

Vážený Úrad verejného zdravotníctva Slovenskej republiky, materiálny právny štát je štát,

v ktorom sa právo uplatňuje. Inak sa dá povedať aj tak, že je to typ, v ktorom sa právo dodržiava. Právo sa v štáte musí dodržiavať všade. Na polícii, na ústredných úradoch aj na úradoch obecnej samosprávy, vo vláde aj na ministerstvách, ale rozhodujúcu úlohu v dodržiavaní práva zohrávajú súdy.

S pozdravom

Alena Čelková
Oškerda 106
Kysucké Nové Mesto 023 32
Konateľ AMJ restaurant s.r.o.

Jaroslav Mart'ák
Jána Kollára 2455/16
Čadca 022 01
Konateľ AMJ restaurant s.r.o.